

RP 75/2004 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av radiolagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att i radiolagen införs ändringar för att rätta till missförhållanden och brister som kommit fram vid tillämpningen av lagen. Den reglering som gäller utsläppande av nätverksutrustning på marknaden lyfts upp på lagnivå och överförs till ändamålsenligt ställe vid sidan av regleringen av radioanläggningar och teleterminalutrustningar. I regleringen av radiotillstånd införs en undantagsbestämmelse som gäller statsbesök. Från regleringen av radioamatör- och sjöradioexamen stryks bestämmelsen enligt vilken examensförrättaren skall vara i tjänste- eller anställningsförhållande till

Kommunikationsverket. Regleringen av radiokommunikationens konfidentialitet klargörs med en förteckning över exempel. I propositionen föreslås mindre ändringar, i förutsättningarna för ändring av radiotillståndets villkor samt förutsättningarna att återkalla radiotillstånd och radiofrekvensreserveringar. Dessutom föreslås vissa andra mindre lagändringar främst av teknisk natur. Lagens rubrik ändras så att den nya rubriken är ”lag om radiofrekvenser och teleutrustningar”. Lagen föreslås träda i kraft så snart den har blivit stadfäst.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING ALLMÄN MOTIVERING	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
2.1.1. Utsläppande på marknaden av radioanläggningar och teleterminalutrustning	4
2.1.2. Företrädare för en främmande stat och deras rätt till radiokommunikation.....	5
2.1.3. Examen för amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation.....	5
2.1.4. Radiokommunikationens konfidentiella natur	6
2.1.5. Besluten om användningen av radiofrekvens	6
2.1.6. Ändring av villkoren för radiotillstånd	7
2.1.7. Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering.....	7
2.2. Europeiska unionens lagstiftning	7
2.3. Bedömning av nuläget	8
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	8
4. Propositionens verkningar	9
5. Beredningen av propositionen	9
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	9
6.1. Samband med andra propositioner	9
6.2. Samband med internationella överenskommelser och förpliktelser.....	9
DETALJMOTIVERING.....	10
1. Motivering till lagförslagen.....	10
1 kap Allmänna bestämmelser	10
2 kap Frekvensförvaltning.....	10
3 kap Utsläppande på marknaden av teleutrustningar	13
5 kap Särskilda bestämmelser	15
2. Noggrannare bestämmelser och anvisningar	16
3. Ikraftträdande.....	16
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	17
4.1. Skydd av konfidentiella meddelanden	17
4.2. Överlåtelse av myndighetsuppgift till privata.....	17
4.3. Ändring av tillståndsvillkor	17
4.4. Behörighet att meddela föreskrifter.....	17

LAGFÖRSLAG	19
om ändring av radiolagen	19
BILAGA.....	26
PARALLELLTEXT	26
om ändring av radiolagen	26

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Radiolagen omfattar bestämmelser om användningen av radiofrekvenser, utsläppandet på marknaden av radioanläggningar och teleterminalutrustning samt Kommunikationsverkets uppgift att styra och övervaka verksamheten i anknnytning till dem. Syftet med propositionen är att avhjälpa vissa missförhållanden och brister som observerats i samband med tillämpningen av radiolagen. Förutom andra synpunkter ingår bl.a. en bedömning av radiolagens verkningar i en intervjuundersökning som kommunikationsministeriet låtit utföra (Bedömning av radiolagens verkningar, Betänkanden och promemorior från kommunikationsministeriet B 8/2003). Undersökningen redogör för hurudan uppfattning aktörerna och myndigheterna inom branschen fått av radiolagen. Dessutom har Kommunikationsverket informerat kommunikationsministeriet om sådana detaljer som det visat sig att behöver korrigeras. Några större missförhållanden har inte framkommit av själva lagen eller vid tillämpningen av densamma. De lagändringar som föreslås i propositionen är ganska små och närmast av teknisk natur.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Nedan följer en redogörelse för den gällande radiolagens bestämmelser utifrån de förslag till ändringar som ingår i propositionen. De viktigaste ändringsförslagen rör bestämmelserna om utsläppandet av utrustning på marknaden, examen för amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation, radiokommunikationens konfidentiella natur samt beslutsgången i fråga om frekvensernas användning.

2.1.1. *Utsläppande på marknaden av radioanläggningar och teleterminalutrustning*

Radiolagen stadgar om kvalitetskraven, säkerställandet av överensstämmelsen med

uppställda kvalitetskrav, utsläppandet på marknaden och tillsynen över marknaden. I propositionen föreslås att bestämmelserna utvidgas att på nedan relaterat sätt omfatta även nätverksutrustning.

Med radioanläggning avses utrustning som fungerar med hjälp av radiovågor (mobiltelefon, basstation för mobiltelefon, radio- eller televisionmottagare, radio- eller televisionssändare, radiotelefon, sladdlös telefon, fjärrstyrd leksak, bilnyckel som fungerar via radiovågor). Med teleterminalutrustning avses apparat, som används för uppkoppling till telefon- eller annat kommunikationsnät (telefon, fax, datorns modem). Apparaten kan samtidigt vara såväl en radioapparat som någon form av teleterminalutrustning (mobiltelefon, sladdlös telefon). Med den nya typ av utrustning som nu föreslås att skall omfattas av radiolagens tillämpningsområde - dvs. nätverksutrustning - avses apparat som används som en komponent i ett kommunikationsnät (en telefoncentral, hubb, annan liknande apparat som dirigerar datatrafiken). Denna nätverksutrustning kan samtidigt vara en radioanläggning.

Ett gemensamt drag hos radioapparater, teleterminal- och nätverksutrustning är att de å ena sidan kan medföra elektromagnetiska störningar hos annan teleutrustning eller elektriska anläggningar och, å andra sidan, själva kan vara känsliga för störningar från annan teleutrustning eller elektrisk apparatur. Behovet av särskild reglering för denna apparatur grundar bland annat på sagda benägenhet att alstra störningar och kravet på tålighet mot stöningar. Avsikten med regleringen är att genom vissa kvalitetskrav i fråga om störningar som utrustningen alstrar och tåligheten mot störningar sörja för att de apparater användarna skaffar fungerar som avsett.

Radiolagens kvalitetskrav på radioanläggningar och teleterminalutrustning reglerar förutom kraven i fråga om elektromagnetisk tålighet mot störningar, dvs. de så kallade EMC-kraven (Elektro Magnetic Compability), också exempelvis kraven på utrustningens säkerhet och ett effektivt utnyttjande av frekvenserna. Säkerställandet av apparaternas överensstämmelse sker enligt radiolagen i

huvudsak genom tillverkarens egna åtgärder. Tillverkaren anmäler med hjälp av en försäkrare om överensstämmelse att hans produkter överensstämmer med kvalitetskraven och förser produkten med en särskild CE-märkning liksom övriga fastställda påskrifter. Det enklaste och i praktiken vanligaste sättet för att uppfylla kraven är att tillverka produkten enligt harmoniserade standarder. I vissa fall måste tillverkaren använda sig av en opartisk instans för att intyga produktens överensstämmelse, t.ex. för att precisera vilket testningsprogram som skall tillämpas på en radiosändare eller för att bedöma tillverkarens tekniska dokumentering. Kommunikationsverket har till uppgift att övervaka att lagen iakttas. Övervakningen sköts som en kontroll i efterhand av de apparater som finns på marknaden, Kommunikationsverket har en omfattande rätt att få information och utföra inspektioner för att kunna sköta dessa övervakningsuppgifter.

Gällande radiolag och de föreskrifter som Kommunikationsverket meddelat med stöd av lagen rör radioanläggningar och teleterminalutrustning. I kommunikationsmarknadslagen samt i Kommunikationsverkets föreskrifter meddelade på basis av nämnda lag ingår bestämmelser om de egenskaper som förutsätts av hela kommunikationsnät. Några bestämmelser om kvalitetskraven på enskilda apparater uppkopplade till kommunikationsnät, säkerställandet av deras överensstämmelse, utsläppandet på marknaden och tillsynen över marknaden ingår inte i någondera av de nämnda lagarna.

Bestämmelserna i gällande radiolag om radioanläggningar och teleterminalutrustning samt den i propositionen föreslagna utvidgningen av deras tillämpningsområde till att omfatta nätverksutrustning är baserade på två direktiv som redan satts i kraft i Finland. En redogörelse för direktivens innehåll samt deras inbördes förhållande följer nedan i kapitel 2.2.

2.1.2. *Företrädare för en främmande stat och deras rätt till radiokommunikation*

Radiolagens 7 § stadgar om radiotillstånd. I paragrafen sägs att det i regel krävs Kommu-

nikationsverkets tillstånd för innehav och användning av radiosändare som fungerar på andra än samfrekvenser. Radiolagens 7 § 5 mom. nämner ett särskilt undantag i fråga om radiotillstånd. Enligt sagda mom. behöver en polisman från en främmande stat inte radiotillstånd för innehav och användning av radiosändare vid vissa situationer såsom förföljande eller övervakning över gränsen. Bestämmelsen utgår ifrån att ett effektivt polisarbete är förenat med praktiskt motiverade, rationella åtgärder. Några andra särskilda grunder för att befria företrädare för en främmande stat från att skaffa radiotillstånd finns inte i radiolagen. Företrädare för en främmande stat måste dock iaktta bestämmelsen i lagens 7 § 4 mom. där det sägs att Kommunikationsverket kan godkänna som radiotillstånd annat tillstånd, berättigande eller märke som anger rätt att använda radiosändare, vilka utfärdats av en behörig myndighet i ett annat land. Denna bestämmelse tillämpas dessutom på sådana radioanläggningar som avses i lagens 3 § 2 mom., dvs. på en främmande stats örlogsfartyg, militära luftfartyg eller andra luftfartyg som används enbart för statliga ändamål.

2.1.3. *Examen för amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation*

Bestämmelser om examen i amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation ingår i radiolagens 15 §. Enligt nämnda paragraf skall den som använder en radiosändare för maritim radiokommunikation eller amatörradiokommunikation ha ett av Kommunikationsverket beviljat behörighetsbevis. För erhållande av behörighetsbeviset skall vederbörande avlägga behörighetsexamen. Vid examen skall den som deltar i examen visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och anläggningarna inom det ifrågavarande slaget av radiokommunikation och har nödvändiga språkkunskaper. Kommunikationsverket beslutar om examensfordringarna och examensförrättarna. Examensförrättarna skall stå i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket. Dessa examensbestämmelser tillämpas även på sådan behörighetsexamen

som avses i 16 § 1 mom. 2 punkten för att påvisa att behörigheten har upprätthållits i maritim radiokommunikation.

Examensförrättarna har till uppgift att anordna examina på olika orter runt om i Finland. Kommunikationsverket meddelar närmare bestämmelser om examensfordringarna. I praktiken består exempelvis examen för radioamatörkommunikation av skriftliga frågor med flera alternativa frågor och givna svarsmodeller. För godkänd examen krävs ett visst antal rätta svar på de frågor som ställts. Examensförrättaren utarbetar inte själv frågorna och har ingen egen prövningsrätt vid bedömningen av svaren. Examensförrättaren för maritim radiokommunikation innehar en mera oberoende ställning. Den som underkänts i examen kan yrka på rättelse av bedömningen av examensprestationen hos Kommunikationsverket. I ett beslut med anledning ett yrkande på rättelse får ytterligare sökas ändring.

Examensförrättarna som Kommunikationsverket utsett anordnar antingen regelbundet eller efter behov behörighetsexamina på sina egna orter runt om i Finland. Examensförrättarnas anställningsförhållande till Kommunikationsverket omfattar endast arbetsuppgifterna i anslutning till själva examensförrättandet. År 2002 avlades 1405 behörighetsexamina för maritim radiokommunikation och 406 behörighetsexamina för amatörradiokommunikation, dvs. totalt 1811 examina.

2.1.4. *Radiokommunikationens konfidentiella natur*

Bestämmelser om radiokommunikationens konfidentiella natur ingår i 37 § radiolagen. Enligt paragrafen är radiokommunikationen konfidentiell, om den inte är avsedd för allmän mottagning. Vad som menas med begreppet kommunikation avsedd för allmän mottagning lämnar emellertid i viss mån rum för tolkningar. Frågan tangeras mycket knapphändigt i lagens beredning (RP 80/2001 rd och TrUB 6/2001 rd). I paragrafen saknas en förteckning med exempel på typiska former av radiokommunikation, där den kommunikation som förmedlas inte är konfidentiell. En del apparater för radiokommunikation är sådana att de mycket lätt

kan avlyssnas av andra användare, något som inte förutsätter speciella åtgärder eller färdigheter.

2.1.5. *Besluten om användningen av radiofrekvens*

6 § radiolagen upptar bestämmelser om beslutanderätten i fråga om radiofrekvenser. Enligt paragrafens 1 mom. skall Kommunikationsverket bestämma om användningen av radiofrekvenser för olika ändamål. Enligt paragrafens 2 mom. fastställer dock statsrådet en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet samt för televisions- och radioverksamhet. Kommunikationsverket bestämmer om fördelningen till användare av de frekvensområden som anvisats för andra ändamål.

Dessutom är det skäl att observera, att Kommunikationsverket beviljar de radiotillstånd som avses i 7 § radiolagen. Med hjälp av radiotillståndet påvisar tillståndsinnehavaren sin rätt att utnyttja vissa radiofrekvenser. Däremot är det statsrådet som beviljar en eventuell koncession.

Kommunikationsverkets föreskrift om användningen av frekvenser och statsrådets plan för användning av frekvensområden är till sin karaktär normer. Kommunikationsverkets beslut om radiotillstånd och ett av statsrådet eventuellt meddelat beslut om koncession är förvaltningsbeslut.

Kommunikationsverkets instrument för att administrera frekvenserna är således en allmänt tillämplad föreskrift om användningen av frekvenserna samt förvaltningsbesluten gällande enskilda radiotillstånd. Dessa instrument har visat sig vara helt tillräckliga vid planeringen och styrningen av radiofrekvensernas användning. Stadgandet i sista meningen i 6 § 2 mom. radiolagen om att Kommunikationsverket bestämmer om fördelningen till användare av de frekvensområden som anvisas för andra ändamål har därmed i praktiken de facto inte haft någon egentlig betydelse.

Enligt 6 § 4 mom. radiolagen kan Kommunikationsverket i enskilda fall av tekniska skäl avvika från statsrådets användningsplan endast, ifall det är nödvändigt för att hindra

eller avlägsna störningar av radiokommunikationen.

2.1.6. *Ändring av villkoren för radiotillstånd*

8 § 3 mom. radiolagen stadgar om ändring av villkoren för radiotillstånd. Enligt bestämmelsen kan Kommunikationsverket under radiotillståndets giltighetstid ändra tillståndsvillkoren, om det är nödvändigt då planerna för radiofrekvenser ändras eller på grundval av frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen. Förutsättningarna räknas upp på ett uttömmande sätt i bestämmelsen. Villkoren kan ändras endast på grund av ändringar i andra bestämmelser som reglerar frekvensernas användning eller redan existerande eller presumtiva störningar. I annat fall kräver en ändring av villkoren att den som innehar radiotillståndet meddelat sitt samtycke.

2.1.7. *Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering*

Bestämmelser om återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering ingår i 12 § radiolagen. I paragrafen sägs det att Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om innehavaren trots anmärkning gör sig skyldig till allvarliga och upprepade brott mot ett tillståndsvillkor som är väsentligt med avseende på störningsfri radiokommunikation. Det är således inte möjligt att återkalla ett radiotillstånd förrän innehavaren fått åtminstone en anmärkning om sin förseelse. Förseelsen skall samtidigt vara såväl upprepad som av allvarlig art. Dessutom skall tillståndsvillkoret i fråga om störningsfri kommunikation vara väsentligt. Först när samtliga av de ovan nämnda villkoren uppfylls kan tillståndet återkallas.

2.2. **Europeiska unionens lagstiftning**

Enligt principerna för Europeiska unionens inre marknad skall den präglas av fri rörlighet mellan länderna för alla slags apparater,

förutsatt att de uppfyller vissa gemensamma kriterier för kvaliteten. Denna fria rörlighet kan inte begränsas genom gränskontroller eller andra kontroller innan varan kommer ut på marknaden. Tillsynen måste skötas i form av efterhandskontroll.

Radiolagen stadgar om utsläppande av radioanläggningar och teleterminalutrustning på marknaden. Regleringen grundar till denna del på bestämmelserna i direktiv 1999/5/EG om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, nedan R&TTE-direktivet (Radio Equipment & Telecommunications Terminal Equipment).

I propositionen föreslås att regleringen skall utvidgas att omfatta även nätverksutrustning. Den föreslagna regleringen grundar på bestämmelserna i direktiv 89/336/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet, nedan EMC-direktivet (Electro Magnetic Compability).

R&TTE-direktivets och EMC-direktivets tillämpningsområde överlappar delvis varandra. EMC-direktivet innehåller EMC-kraven på alla slags elektriska apparater, inklusive radioanläggningar och teleterminaler. R&TTE-direktivet upptar samtliga krav på radioanläggningar och teleterminaler inklusive EMC-kraven. Kraven är desamma, för R&TTE-direktivet hänvisar till denna del till EMC-direktivet. För radioanläggningarnas och teleterminalernas vidkommande inbegriper kraven i R&TTE-direktivet således också kraven i EMC-direktivet. Samtidigt med att R&TTE-direktivet sattes i kraft i Finland har lagstiftningen reviderats att överensstämja även med EMC-direktivets krav på radioanläggningar och teleterminaler.

De ovan nämnda bestämmelserna gäller emellertid inte nätverksutrustning. R&TTE-direktivets tillämpningsområde omfattar inte komponenter i nätverk. För denna utrustnings vidkommande gäller således enbart kraven i EMC-direktivet.

I Finland har EMC-direktivet med undantag för radio- och teleterminalutrustning satts i kraft genom en allmän lagstiftning om elmateriel och -anläggningar. Bestämmelser enligt EMC-direktivet om kraven på nätverksutrustning och utsläppande på markna-

den av sådan utrustning ingår i elsäkerhetslagen (410/1996) och i handels- och industriministeriets beslut om elektromagnetisk kompatibilitet hos elektrisk utrustning och elanläggningar (1696/93).

Ett annat undantag i fråga om R&TTE-direktivets tillämpningsområde är sedvanliga radio- och televisionsmottagare. För deras vidkommande har EMC-direktivets krav satts i kraft genom Kommunikationsverkets föreskrift om säkerställande av radioanläggningars överensstämmelse med väsentliga krav och om märkningen av dem (1 C/2003 M).

2.3. Bedömning av nuläget

Bestämmelserna som rör nätverksutrustning i gällande lagstiftning om elsäkerhet ingår med avseende på hela lagstiftningen om kommunikation i fel författning och dessutom delvis på alldeles för låg nivå enligt hierarkin för normer. Situationen är densamma vad gäller författningsnivån för bestämmelserna om sedvanliga radio- och televisionsmottagare och förfarandet vid en bedömning av den elektromagnetiska kompatibiliteten enligt EMC-direktivet i fråga om även andra radioanläggningar och övrig teleterminalutrustning. Bestämmelserna om radiotillstånd upptar inte något omnämnande om undantag för företrädare för annat land. Bestämmelsen gällande examen i amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation, enligt vilken examensförrättaren skall stå i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket, är onödig och åsamkar Kommunikationsverket onödiga personaladministrativa kostnader. Bestämmelserna om radiokommunikationens konfidentiella natur är svårtolkade ur användarens synvinkel. Reglerna för Kommunikationsverkets beslutanderätt om användningen av frekvenser är otydliga och delvis alltför otympliga. Stipulationerna för ett återkallande av radiotillstånd samt för en ändring av tillståndsvillkoren är i viss mån alltför stränga. I 18 § som gäller återkallande av behörighets- och kompetensbevis ingår en felaktig laghänvisning. Texten i 27 § om vissa andra myndigheters uppgifter innehåller ett skrivfel. Lagens rubrik, "radiolag" motsvarar inte längre till fullo dess innehåll och är därför delvis vilseledande.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att i radiolagen företas några behövliga ändringar med korrigeringar av sådana missförhållanden och brister som observerats vid tillämpningen av lagen. Syftet med propositionen är att förtydliga lagens bestämmelser och förbättra Kommunikationsverkets verksamhetsbetingelser.

Reglerna för utsläppandet på marknaden av nätverksutrustning lyfts upp till lagnivå och tas in på sin rätta plats vid sidan av bestämmelserna för radioanläggningar och teleterminalutrustning (1, 2, 4, 5, 19, 20, 21, 21 a, 21 b, 21 c, 21 d, 22, 23, 24, 28, 29, 32, 34 och 39 §). De föreslagna bestämmelserna om teleterminalutrustning är baserade på EMC-direktivet och överensstämmer på några mindre undantag när med de gällande bestämmelserna för radioanläggningar och teleterminalutrustning som i sin tur grundar på R&TTE-direktivet. Samtidigt lyfts bestämmelserna om elektromagnetisk kompatibilitet enligt EMC-direktivet även i fråga om sedvanliga radio- och televisionsmottagare (21 b och 24 §) liksom övrig utrustning upp till lagnivå.

Bestämmelserna om radiotillstånd kompletteras med en undantagsbestämmelse som gäller företrädare för en främmande stat. Enligt bestämmelsen behöver företrädare för en främmande stat inte radiotillstånd för radiosändare som används vid stats- eller arbetsbesök (7 §). Från bestämmelsen om behörighetsexamen för amatörradiokommunikation och maritim radiokommunikation slopas kravet att examensförrättaren skall vara i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket (15 §). Reglerna för radiokommunikationens konfidentiella natur förtydligas med hjälp av en förteckning med exempel (37 §). Bestämmelsen om Kommunikationsverkets rätt att besluta om användningen av radiofrekvenser förtydligas och görs mera flexibel (6 §). Lagens rubrik ändras att bättre motsvara lagens innehåll. Den föreslagna nya rubriken är "lag om radiofrekvenser och teleutrustning".

Dessutom föreslås i propositionen mindre

ändringar i fråga om förutsättningarna för en ändring av villkoren för radiotillstånd (8 §) samt för återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering (12 §). I propositionen föreslås ytterligare att den felaktiga laghänvisningen i 18 § om återkallande av behörighets- och kompetensbevis samt ett skrivfel i texten i 27 § om vissa andra myndigheters uppgifter rättas till.

4. Propositionens verkningar

Propositionen har inga nämnvärda verkningar i fråga om personalen och organisationen, inte heller på ekonomin. Detsamma gäller dess konsekvenser för miljön och företagen samt verkningarna för medborgarna.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid Kommunikationsministeriet i samarbete med Kommunikationsverket.

Följande instanser ombads lämna sitt utlåtande om utkastet till regeringsproposition: Samtliga ministerier, Luftfartsverket, Centralkriminalpolisen, Konkurrensverket, Sjöfartsverket, Centralen för undersökning av olyckor, Försvarsmakten, Staben för gränsväktning, Skyddspolisen, Strålsäkerhetscentralen, Säkerhetsteknikcentralen, Kommunikationsverket, Elektronikan Tukkukauppiat ry, FiCom ry, Finnet-förbundet rf, Helsingfors handelskammare, Centralhan-

delskammaren, Suomen radioamatööriiliitto ry, Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus TI-ÉKE ry, Alma Media Oyj, Digita Oy, Elisa Communications Oyj, Microsoft Oy, Nokia Oyj, Oy LM Ericsson Ab, Oy Radiolinja Ab, Sanoma-WSOY Oyj, Siemens Oy, Suomen Erillisverkot Oy, Telemast Nordic Oy, Teli-aSonera Oyj samt Rundradion Ab.

Remissorganen ställde sig i regel positivt till propositionen. Justitieministeriet och vissa teleoperatörer fäste särskild uppmärksamhet vid förslaget att revidera bestämmelserna i 8 § om ändring av villkoren för radiotillstånd. Den föreslagna paragrafen ansågs vara bristfälligt motiverad och motiveringen har till denna del breddats. Vid den fortsatta beredningen har man dessutom strävat att beakta även övriga anmärkningar i utlåtandena.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

6.1. Samband med andra propositioner

Propositionen anknuter inte till några andra propositioner.

6.2. Samband med internationella överenskommelser och förpliktelser

Propositionen anknuter inte till några internationella förpliktelser.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

Lagens rubrik

Lagens rubrik föreslås bli ändrad så att den motsvarar lagens innehåll. Den föreslagna nya rubriken är ”lag om radiofrekvenser och teleutrustningar”.

1 kap Allmänna bestämmelser

1 § *Lagens syfte.* Paragrafen föreslås bli ändrad så att nätverksutrustningar införs i bestämmelsen i 3 punkten vid sidan av radioanläggningar och teleterminalutrustningar med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning). Definition av teleutrustning finns i den föreslagna 4 § 3 c punkten. Enligt definitionen avses med teleutrustning radioanläggning, teleterminalutrustning och nätverksutrustning.

2 § *Tillämpningsområde.* Paragrafen föreslås bli ändrad så att nätverksutrustning införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av det nya överordnade begreppet (teleutrustning).

4 § *Definitioner.* I paragrafen föreslås införande av definitionerna på nätverksutrustning (3 b) och teleutrustning (3 c). Enligt 3 b punkten avses med nätverksutrustning en utrustning som är avsedd att användas för överföring eller styrning av meddelanden i kommunikationsnät. Enligt 3 c punkten avses med teleutrustning radioanläggning, teleterminalutrustning och nätverksutrustning. Med hjälp av det nya överordnade begreppet kan nätverksutrustningar införas parallellt med radioanläggningar och teleterminalutrustningar i sådana bestämmelser där dessa utrustningar regleras på samma sätt. Skillnaderna mellan olika typer av utrustning har beskrivits i den allmänna motiveringen (2.1). Samtidigt preciseras 3 a punkten genom att ersätta ordet ”information” med ”meddelande”.

5 § *Ansvariga i stället för tillverkare av teleutrustning.* Paragrafens rubrik föreslås bli ändrad så att den motsvarar innehållet i paragrafen.

2 kap Frekvensförvaltning

6 § *Användning av radiofrekvenser.* Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så att bestämmelsen i momentets sista mening stryks. Enligt den bestämmelse som stryks beslutar Kommunikationsverket hur frekvenser som inte ingår i statsrådets användningsplan tilldelas användarna. Bestämmelsen är onödig, delvis vilseledande och bidrar till att åstadkomma förvirring. Kommunikationsverket tilldelar inte användare frekvenser annat än enligt föreskriften om användningen av radiofrekvenser samt radiotillstånd som beviljas för användning av radiosändare. Paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrat så att det införs en bestämmelse enligt vilken Kommunikationsverket av grundad anledning kan för ett radiofrekvensområde i användningsplanen tillåta också annan radiokommunikation än sådan som är dess användningsändamål, om radiokommunikationen inte begränsar frekvensområdets användning för dess primära användningsändamål och inte leder till störningar i den radiokommunikation som är primär. Den reglering som föreslås motsvarar den praxis som numera följs och främjar ändamålsenlig och effektiv användning av frekvenserna.

7 § *Radiotillstånd.* I paragrafen föreslås ett nytt 6 mom. bli infört enligt vilket en företrädare för en främmande stat inte behöver radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare vid stats- eller arbetsbesök, om Kommunikationsverket informerats om innehavet och användningen av radiosändaren och om Kommunikationsverket har fått de uppgifter som verket begärt om radiosändarens konstruktion.

Det väsentliga innehållet i förslaget är att förfarandet med radiotillstånd som grundar sig på ett radiotillstånd som skaffas på förhand i detta specialfall ersätts med ett förfarande som grundar sig på anmälningskyldighet, skyldighet att lämna uppgifter och förbuds rätt i efterhand. Syftet med regleringen är att av för ändamålsenlighetens skull förenkla förfarandet för företrädare för främmande stater i särskilda fall. Om Kom-

munikationsverket på basis av de uppgifter som tillställts verket kommer underfund med att radiosändaren sannolikt medför störningar kan användningen av apparaten kan förbjudas med stöd av 34 § som gäller förhindrande av störningar.

8 § *Tillståndsvillkor*. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att säkerställandet av kommunikationsmarknadens effektivitet införs i bestämmelsen som ett nytt villkor som kan ändra radiotillståndets tillståndsvillkor. Samtidigt införs det i bestämmelsen för tydlighetens skull ett omnämnande om betydelsen av tillståndsinnehavarens samtycke vid ändring av tillståndsvillkoren. Också efter den föreslagna ändringen kan tillståndsvillkoren ändras enbart om det anses vara nödvändigt för att uppnå det i villkoret nämnda syftet.

Avsikten med regleringen är att underlätta ändring av tillståndsvillkoren i en situation då det är nödvändigt på grund av ändringar som sker på kommunikationsmarknaden. Radiotillstånd beviljas vanligen för en rätt lång tid och tillståndsinnehavaren behöver inte betala annat än en administrativ ersättning. Därför får inte tröskeln för att ändra villkoren vara för hög. Den föreslagna ändringen ändrar inte väsentligt den nuvarande regleringen.

I 11 § kommunikationsmarknadslagen finns en motsvarande bestämmelse om ändring av villkoren i koncessionen för mobilnät och digitala televisionsnät. Enligt den nämnda bestämmelsen kan koncessionsvillkoren ändras bl. a. om det är nödvändigt av en särskild orsak som beror på en ändring i verksamhetsförutsättningarna för den koncessionsberoende verksamheten.

Ett av radiolagens syften är att enligt 1 § 4 punkten ”främja kommunikationsmarknadens effektivitet vid allmän televerksamhet”. Med kommunikationsmarknad avses enligt 3 § 1 mom. kommunikationsmarknadslagen (393/2003) ”en marknad där nättjänster och kommunikationstjänster samt anknytnings tjänster tillhandahålls”. Allmän telekommunikation är tillhandahållande av teletjänster för en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand. Tillhandahållande av teletjänster i mobilnät, masskommunikationsnät och i nästan all annan i 4 § kommunika-

tionsmarknadslagen avsedd koncessionsberoende televerksamhet är allmän televerksamhet och det är en betydelsefull del av den allmänna televerksamhetens kommunikationsmarknad.

Kommunikationsverket bestämmer allmänt om användningen av radiofrekvenser genom en föreskrift given med stöd av 6 § radiolagen. Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisats för koncessionsberoende televerksamhet. De radiofrekvenser som av olika teleoperatörer används för koncessionsberoende televerksamhet och annan allmän televerksamhet anvisas på basis av Kommunikationsverkets föreskrift och det som bestäms i statsrådets användningsplan i de radiotillstånd som gäller radiosändare i nätet. Därmed genom att ändra radiotillståndets villkor går det att i detalj administrera tilldelningen och mängden av de radiofrekvenser som är i olika teleföretags användning. Radiofrekvenserna är en begränsad naturresurs varför det inte alltid går att anvisa dem till teleföretagens användning i den utsträckning företagen önskar.

Det tillägg som föreslås om villkor för ändring av radiotillståndets tillståndsvillkor gör det möjligt att främja kommunikationsmarknadens effektivitet och yttrandefriheten genom att man effektiviserar användningen av radiofrekvenser eller ändrar tilldelningen av radiofrekvenser i teleföretagens användning i syfte att öka konkurrensen. Yttrandefriheten kan sannolikt främjas när användningen av frekvenser effektiviseras genom att man överför frekvenser som är i ineffektiv användning till ett konkurrerande teleföretags användning. Den uppskattas bli främjad också indirekt om fördelningen av de använda frekvenserna ändras på grund av nödvändiga orsaker i syfte att säkerställa kommunikationsmarknadens effektivitet. Detta för att, som en följd av en effektivare kommunikationsmarknad, kan yttrandefriheten för dem som använder teletjänster realiseras uppskattningsvis billigare i den elektroniska kommunikationen.

Det föreslagna tillägget om villkor för ändring av radiotillståndet kompletterar radiolagens regelverk och gör regelverket smidigare att tillämpa så att lagens syfte att effektivisera kommunikationsmarknaden kunde på grund av en nödvändig orsak främjas genom admi-

nistrativa beslut också annars och i större utsträckning än i de situationer som avses i 10 § 7 mom. vid beviljande av radiotillstånd. Sådana administrativa beslut grundar sig på marknadsanalyser av kommunikationsmarknaden som Kommunikationsverket utför med stöd av kommunikationsmarknadslagen. Det nya villkoret för ändring av radiotillståndets tillståndsvillkor kunde tillämpas till exempel om nya teleföretag siktade på att komma in på marknaden och användningen av frekvenser skall läggas om för att anvisa av de knappa frekvensresurserna också för de nya teleföretagens teletjänster eller för att säkra dessa teleföretags konkurrensvillkor. Regleringen anknyter då också indirekt till genomförande av principen om rättvisa i 1 §.

Eftersom tillämpningen av paragrafen också gäller situationer där flera aktörer har intresse av att använda samma frekvensområde är det viktigt att parallellt med att kommunikationsmarknadens effektivitet säkras tillse att tillståndsvillkor bara ändras på ett sådant sätt som inte är till förfång för tillståndsinnehavarens verksamhet och som säkrar att tillståndsinnehavaren effektivt kan utnyttja sina investeringar. Kommunikationsverket skall därför vid övervägande av tillståndändring säkra bland annat att inte tillståndsinnehavarens sändningar blir störda när en ny aktör kommer in på samma frekvensområde.

Det nya villkoret för ändring av radiotillståndet kompletterar också det regelverk om kommunikationsmarknadslagen som syftar till att "främja utbudet och tjänster i kommunikationsnät". Utifrån kommunikationsmarknadslagens regelverk om teleföretagens skyldigheter kan man inte komma åt användningsrättigheterna till teleföretagens radiofrekvenser, som bygger på radiotillstånd.

12 § *Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering*. Paragrafens 1 mom. 1 punkt föreslås bli ändrad så att en föreskrift som utfärdats med stöd av radiolagen införs vid sidan av radiotillståndets tillståndsvillkor som en sådan norm att brott mot den kan leda till återkallande av radiotillståndet. Samtidigt ändras bestämmelsen så att förseelsen inte längre behöver vara samtidigt allvarlig och upprepad. Enligt förslaget är de ovan nämnda förutsättningarna som gäller förseelsens slag alternativa. Syftet med regleringen är att

mildra den nuvarande regleringen som är inkonsekvent och alltför sträng.

Kommunikationsverkets föreskrifter om koncessionsberoende radiosändare är amatör-radioföreskrifterna och föreskriften om användning av radiofrekvenser. Av dessa är det särskilt viktigt att följa den senare för att förhindra eller begränsa störningar av radiokommunikation.

Störningsfri radiokommunikation är en väsentlig förutsättning för användning av yttrandefriheten i radiokommunikation. Upprepade brott eller allvarligt brott mot föreskrifterna om radiokommunikation eller radiotillståndets villkor kan på ett anmärkningsvärt sätt förhindra många andra användare av radioanläggningar från att utöva sin yttrandefrihet genom att sända eller motta radiosändningar. Därför kan man inte betrakta realiseringen av yttrandefriheten i radiokommunikation enbart ur en radiosändarans synvinkel.

Den i bestämmelsen föreslagna ändringen enligt vilken radiotillstånd eller radiofrekvensreservering kan återkallas om den som brutit mot villkor eller bestämmelser även efter att ha fått en anmärkning som ett förvaltningsbeslut enligt 36 § radiolagen fortfarande upprepat eller allvarligt skulle fortsätta med sitt brottsliga förfarande tryggar yttrandefriheten för den brottsliga lämpligt och proportionerligt. I det aktuella förfarandet med minst två steg har den brottsliga tillräckligt tid och möjlighet att rätta till sitt förfarande och förfarandet är inte alltför strängt i förhållande till det att det skett brott mot föreskrifter eller tillståndsvillkor upprepat gånger eller allvarligt oberoende av den anmärkning som givits som förvaltningsbeslut.

Centralt med syftet och verkningen i den föreslagna ändringen är att den förbättrar andra användares möjligheter att utöva sin yttrandefrihet genom radioanläggningar så att den radiokommunikation de sänder eller mottar inte blir störd varken upprepat gånger eller allvarligt. Dessutom skall man beakta

i förslaget att påföljderna föreskrivna i 39 § radiolagen gäller bara en begränsad del av fallen av brott som skett mot radiolagen eller föreskrifter utfärdade med stöd av den, varför den myndighet som övervakar lagens efterlevnad bör ha tillräckligt effektiva administ-

rativa medel för att förhindra att brott mot radiobestämmelserna upprepas. I det föreslagna förfarandet har man samtidigt tryggt den brottsliga rättskydd i fråga om yttrandefriheten i tillräcklig grad.

15 § *Påvisande av behörighet*. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att bestämmelsen enligt vilken examensförrättarna skall stå i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket stryks. Examensförrättarens ställning har beskrivits i samband med den allmänna motiveringen punkt 2.1.3 och förhållandet till grundlagen i samband med detaljmotiveringen punkt 4.2. Syftet med förslaget är att i detta avseende minska Kommunikationsverkets personaladministrativa kostnader.

Dessutom föreslås att 5 mom. upphävs så att bestämmelsen om rättelse och ändring flyttas till 42 §.

18 § *Återkallande av behörighets- och kompetensbevis*. Paragrafen föreslås bli ändrad så att den felaktiga laghänvisningen rättas. Enligt den nuvarande bestämmelsen berättigar inte en vanlig gärningsform av störande av telekommunikationen till återkallande av behörighets- och kompetensbevis även om en lindrig gärningsform av samma brott berättigar därtill. I konsekvensens namn ändras hänvisningen till att täcka alla gärningsformer.

3 kap Utsläppande på marknaden av teleutrustningar

Kapitlets rubrik. Kapitlets rubrik föreslås bli ändrad så att den motsvarar kapitlets innehåll.

19 § *Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning*. Paragrafens 3 och 4 mom. föreslås bli ändrade så att nätverksutrustning införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning). Nätverksutrustningen behöver inte vara försedd med en märkning om användningsändamålet.

20 § *Väsentliga krav*. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att nätverksutrustning införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning). På nätverksutrustningen tillämpas av-

vikande från radioanläggningar och teleterminalutrustningar de i 20 § 1 mom. 1 punkten avsedda spänningsgränserna.

21 § - 21 d § *Förfarande för bedömning av överensstämmelse*. Av lagtekniska orsaker föreslås hela nuvarande 21 § bli ändrad. Det väsentliga innehållet i ändringen är att nätverksutrustningen införs i lagens tillämpningsområde. Samtidigt tas också regleringen beträffande elektromagnetisk kompatibilitet som beror på EMC-direktivet för de övriga utrustningarnas del in i radiolagen på Kommunikationsverkets påbud. För tydlighetens skull delas paragrafen upp i delar så att av de alternativa sätt som påvisande av de olika utrustningstypernas överensstämmelse med kraven föreskrivs i den föreslagna 21 § och de olika utrustningstyperna placeras in i respektive paragrafer med hänvisning till vederbörliga punkter av 21 §. Samtidigt ändras laghänvisningarna som gäller 21 § att motsvara den nya systematiken.

Det ursprungliga 21 § 1 mom. föreslås bli ändrat så att nätverksutrustning införs i momentets tillämpningsområde med hjälp av ett överordnat begrepp (teleutrustning). Samtidigt införs den i momentet ingående förteckningen över alternativa sätt att påvisa överensstämmelse med kraven i en ny 3 b punkt som hänvisar till produktionskontrollen i enlighet med elsäkerhetslagen. Till förfarandet i den nya 3 b punkten hänvisas nedan för alla olika typer av utrustningar i fråga om överensstämmelse som gäller enbart elektromagnetisk kompatibilitet.

Innehållet i det ursprungliga 21 § 2 mom. ändras inte. I 3 mom. införs en bestämmelse om radiosändares elektromagnetiska kompatibilitet. Samtidigt införs 2 och 3 mom. som nya 21 a § 1 och 2 mom., som gäller radiosändare.

En motsvarande bestämmelse införs för radiomottagare som den nästsista meningen i 4 mom. och för en radiomottagare som är enbart avsedd att ta emot televisions- och radioprogram som sista meningen i 4 mom. Samtidigt flyttas 4 mom. till en ny 21 b § om radiomottagare.

En liknande bestämmelse införs för teleterminalutrustningar i 5 mom. som samtidigt omflyttas till en ny 21 c § om teleterminalutrustningar.

Det nuvarande 6 mom. föreslås bli ändrat så att nätverksutrustningar införs i momentets tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning). I det nuvarande 7 mom. införs en bestämmelse enligt vilken ett negativt utlåtande som getts enligt bedömningsförfarandet i 1 momentets nya 3 b punkt förhindrar utsläppandet av utrustningen på marknaden. Det nuvarande 8 mom. ändras inte. De nuvarande 9 och 10 mom. föreslås bli ändrade så att nätverksutrustningar införs i momenten med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning).

På grund av de nämnda omflyttningarna blir de nuvarande 6, 7, 8, 9 och 10 mom. i stället 2, 3, 4, 5 och 6 mom.

Det föreslås att en ny 21 d § införs i lagen. I paragrafen finns bestämmelser om säkerställande av överensstämmelse för nätverksutrustningar. Enligt 1 mom. påvisas överensstämmelsen för nätverksutrustningar genom en intern produktionskontroll då utrustningen är tillverkad enligt standarderna. Annars skall överensstämmelse med kraven påvisas enligt 2 mom. genom produktionskontroll som bekräfts med ett besiktningsorgans intyg eller beskrivning i enlighet med elsäkerhetslagen.

I den nuvarande 21 § 1 mom. 3 och 3a punkten samt 5 mom. hänvisas felaktigt till ett i 41 § avsett bedömningsorgan. I nämnda 41 § gäller det bara ett finländskt bedömningsorgan trots att hänvisningen borde omfatta på det i 4 § 9 punkten avsedda sättet alla bedömningsorgan inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I förslaget har felet rättats till.

22 § *Märkning och information.* Förslaget är att 1 mom. ändras så att nätverksutrustningarna införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning). Samtidigt korrigeras laghänvisningen i paragrafen så att den motsvarar den nya systematiken.

23 § *Anmälan om utsläppande på marknaden.* Laghänvisningen korrigeras i paragrafen så att den motsvarar den nya systematiken.

24 § *Krav som gäller särskilda radioanläggningar och teleterminalutrustningar.* Det föreslås att 1 mom. 3 punkten slopas. Den nuvarande 4 och 5 punkten blir 3 resp. 4 punkten. Enligt förslaget flyttas den reglering som gäller elektromagnetisk kompatibilitet

enligt EMC-direktivet också för de konventionella radio- och televisionsmottagarnas del på Kommunikationsverkets påbud till radiolagen (21 b §). Eftersom anläggningarna upptas i tillämpningsområdet för radiolagen skall de på motsvarande sätt strykas ur den undantagsbestämmelse som begränsar tillämpningsområdet.

27 § *Vissa andra myndigheters uppgifter.* När paragrafen senast ändrades (23.5.2003/399) ströks, på grund av ett fel i textbehandlingen av misstag, sjöfartsverkets uppgift att övervaka behörighetsbevisen (15 § 1 mom. och 16 § 1 mom.) samt polisens och gränsbevakningsväsendets uppgift att övervaka att radiotillståndsbestämmelserna iakttas (7 § 1 mom.). Paragrafen föreslås bli ändrad så att felet rättas till.

28 § *Uppgifter som skall lämnas till Kommunikationsverket.* Det föreslås att 2 och 3 mom. ändras så att nätverksutrustningarna införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett överordnat begrepp (teleutrustning).

29 § *Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna.* Paragrafen föreslås bli ändrad så att nätverksutrustningarna införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett överordnat begrepp (teleutrustning).

31 § *Kontroll.* Enligt de gällande bestämmelserna får en gränsbevakningsman granska behörighetsbeviset som krävs för användning av radion, men inte radiotillståndet, dvs. det tillstånd som berättigar till innehav av anläggningen. Det senare kan kontrolleras bara när Kommunikationsverket ber om handräkning. Det föreslås att ett nytt 4 mom. införs. Enligt momentet har också gränsbevakningsväsendets företrädare rätt att kontrollera radiotillståndet.

32 § *Undersökning av teleutrustning.* Rubriken för paragrafen ändras så att den motsvarar innehållet. Det föreslås att 2 och 3 mom. ändras så att nätverksutrustningar införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning).

34 § *Förhindrande av störningar.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att nätverksutrustningarna införs i lagens tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning).

Det föreslås att 1 mom. dessutom ändras så

att Kommunikationsverket på motsvarande sätt som användningen av en radiosändare kan förbjuda användningen av en i 14 § avsedd särskild elutrustning, om den särskilda elutrustningen åsamkar radiokommunikationen skadliga störningar. Med en särskild elutrustning avses en elutrustning som används för vetenskapligt, industriellt, medicinskt eller annat motsvarande ändamål och är avsedd att generera radiovågor för detta ändamål. En särskild elutrustning är inte en radioanläggning för den utvecklar inte radiovågor för radiokommunikation.

Kommunikationsverket är en specialmyndighet som bestämmer om användningen av radiofrekvenser och övervakar användningen av dem. Kommunikationsverket bestämmer också de frekvenser som de särskilda elutrustningarna kan använda. Verket reder även ut störningar som radioanläggningar orsakar radiokommunikationen. Det är den första myndighet som vanligen får information eller som först blir kontaktad om en särskild elutrustning förorsakar störningar för radiokommunikationen. Kommunikationsverket har också de bästa förutsättningarna för att reda ut orsaken till störningen i radiokommunikationen och var den störande utrustningen är belägen. Av dessa orsaker är det motiverat att berättiga Kommunikationsverket att skydda radiokommunikationen för skadliga störningar från särskilda elutrustningar. Ändringen kompletterar Säkerhetsteknikcentralens primära behörighet att utreda störningar som gäller elutrustning i den gällande lagstiftningen.

Kommunikationsverket kan förbjuda användningen av en särskild elutrustning bara om den särskilda elutrustningen förorsakar en skadlig störning. Tröskeln att använda förbudsrätten är då hög, för med skadlig störning avses enligt 4 § 6 punkten "störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte samt störningar som i väsentlig grad försämrar, förhindrar eller upprepade gånger avbryter annan radiokommunikation". Främst gäller det sådana störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte som kräver snabba åtgärder för att förhindra eller begränsa störningen. Med radiokommunikation i säkerhetssyfte avses enligt 4 § 4 punkten "radiokommunikation för att skydda och

rädda människoliv eller egendom". Den behörighet som föreslås för Kommunikationsverket begränsas till de första åtgärderna att förhindra eller begränsa störningen. I övriga delar skall störningar som särskild elutrustning förorsakar radioanläggningar och radiokommunikation utredas av Säkerhetsteknikcentralen med stöd av elsäkerhetslagen.

I 3 mom. föreslås att Kommunikationsverket tillförs rätten att utöver rätten att kontrollera en radioanläggning på platsen dessutom att ta radioanläggningen till undersökning. Med detta avses att utreda en störning som härleds från användningen av radioanläggningen i allmänhet.

I sådana situationer kan kontroll av radioanläggningen kräva sådana noggranna mätningar som inte kan göras vid en fältundersökning, eller kontroll av anläggningen kan på grund av omständigheterna på platsen där anläggningen placerats eller där den är belägen annars vara särskilt svår. Radioanläggningar är till exempel fast monterade på skorstenar eller i höga master. På tagande till undersökning tillämpas i övriga delar bestämmelserna i 32 § om att undersökning skall företas utan dröjsmål, om intyg som skall ges, om ersättning för en radioanläggning som skadats vid undersökning och om kostnader som undersökningen medfört.

5 kap Särskilda bestämmelser

37 § *Radiokommunikationens konfidentiella natur*. I 1 mom. införs förbud mot mottagning av konfidentiell radiokommunikation. Syftet med bestämmelsen är att uppsåtligt avlyssnande av en sådan kommunikation eller annan mottagning är klandervärd. Eftersom det i praktiken är omöjligt att övervaka att en sådan bestämmelse iaktas föreslås det inte att brott mot mottagningsförbudet föreskrivs som ett straffbart brott.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. införs. De nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 resp. 5 mom. Samtidigt införs i nuvarande 1 och 3 mom. de ändringar som bestämmelsens ändrade struktur förutsätter. I det föreslagna 3 mom. finns en förteckning med exempel över sådan radiokommunikation som till sin karaktär bör anses vara avsedd att mottas allmänt. Syftet

med den föreslagna ändringen är att klargöra regleringen främst ur radioanläggningens användares synvinkel.

Med originalutsändningar av televisions- och ljudradioprogram avses i bestämmelsen vanliga radio- och televisionssändningar som medborgarna mottar när de använder sin (radio-)mottagare. Regleringen är till dessa delar självklar, men motiverad, för att den avgränsar begreppet konfidentiell radiokommunikation på ett konkret och lättbegripligt sätt.

I fråga om nödanrop är det viktigt att observera att det är en sådan kommunikation som användarna inte bara har rätt att motta utan också skyldighet att använda genom att sända meddelandet vidare till vederbörande myndighet. På samma sätt är det redan av kommunikationens karaktär uppenbart att kommunikation över en allmän anropskanal inte kan vara konfidentiell. Även i ett privat radionät såsom myndighetsnät kan det finnas en anropskanal. Anropskanalen är då inte allmän.

Amatörradiokommunikationen är definierad i radiolagen. Enligt 4 § 5 punkten avses med amatörradiokommunikation sådan radiokommunikation mellan personer med påvisad tillräcklig behörighet som personerna utövar dem emellan med hjälp av en amatörradiostation och i försökssyfte för utbildning, kontakter eller radioteknik utan ekonomisk fördel.

Med kortvågsradiokommunikation på 27 megahertz frekvensområde avses i praktiken LA-radiokommunikation och till exempel PR-27-kommunikation. Med LA-radiokommunikation avses radiokommunikation som sker med LA-telefon. En LA-telefon är en 23-kanals radiotelefon som fungerar på en viss frekvens och med en viss maximieffekt. LA-telefonernas bärvidder varierar väldigt mycket. Bärvidden är i allmänhet från två till fyrtio kilometer, men till exempel på havet kan bärvidden vara mycket längre. Användning av LA-telefon förutsätter inget radiotillstånd. Med PR-27-kommunikation avses radiokommunikation som sker med PR-27-telefon. PR-27-telefonen är en likartad som LA-telefonen, men tekniskt mera avancerad.

Typiskt för radioamatör-, LA- och PR-27-

kommunikation är att vilken som helst användare kan obehindrat avlyssna andras samtal. Om avlyssningen och användningen av kommunikationen blev förbjuden skulle det i praktiken vara omöjligt att övervaka bestämmelsen. För skyddet av kommunikationen mellan användare är det bättre att dessa kommunikationsformer klart avgränsas utanför den kommunikation som skall vara konfidentiell. Regleringen kan då inte vilseleda användarna att förlita sig på att kommunikationen kan hållas hemlig för utomstående.

39 § *Straffbestämmelser*. Straffbestämmelsen i 1 mom. 3 punkten föreslås bli ändrad så att nätverksutrustningen införs i dess tillämpningsområde med hjälp av ett nytt överordnat begrepp (teleutrustning).

42 § *God förvaltning och rättsskydd*. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrad så att också examensförättarna införs i dess tillämpningsområde. Samtidigt rättas de föräldrade laghänvisningarna i samma moment till. Dessutom flyttas bestämmelsen om rättelse och sökande av ändring i nuvarande 15 § 5 mom. för följdriktighetens skull till 42 § 2 mom.

2. Noggrannare bestämmelser och anvisningar

I propositionen föreslås att 21 § radiolagen ändras så att nätverksutrustningarna införs i dess tillämpningsområde. I paragrafen finns en bestämmelse enligt vilken Kommunikationsverket ger närmare föreskrifter om det förfarande som skall följas för att säkra att överensstämmelse med kraven och de handlingar som skall upprättas i samband med det. Som en följd av lagändringen utvidgas behörigheten att meddela föreskrifter att gälla också nätverksutrustning utöver radioanläggningar och teleterminalutrustningar. Andra behörigheter att meddela förordningar eller föreskrifter finns inte i lagförslaget.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har fastställts.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

4.1. Skydd av konfidentiella meddelanden

I propositionen föreslås att regleringen av radiokommunikationens konfidentialitet skall klargöras med en förteckning exempel (37 §). Regleringen knyter i dessa delar an till skyddet av konfidentiella meddelanden i 10 § grundlagen. Syftet med regleringen är emellertid enbart att klargöra den nuvarande regleringen. Därför står inte den föreslagna regleringen i konflikt med 10 § grundlagen.

4.2. Överlåtelse av myndighetsuppgift till privata

I propositionen föreslås att i regleringen av amatörradio- och sjöradioexamen stryks den bestämmelse enligt vilken examensförrättaren skall vara i tjänste- eller arbetsförhållande till Kommunikationsverket (15 §). Förslaget skall därför bedömas med beaktande av bestämmelserna om överlåtelse av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter i 124 § grundlagen. Överföringen av förvaltningsuppgiften gäller bara det egentliga ordnandet av examen på olika orter i Finland. Kommunikationsverket bestämmer fortfarande examensförrättaren och examenskraven. Den som blivit underkänd i examen kan dessutom söka rättelse i bedömningen av sin examensprestation hos Kommunikationsverket. Ändring i beslut om rättelseyrkande kan dessutom sökas. Eftersom egentlig administrativ makt överförs med stöd av bestämmelsen enbart i ringa grad står den föreslagna regleringen inte i strid med kraven i 124 § grundlagen.

4.3. Ändring av tillståndsvillkor

I förslaget föreslås vissa ändringar, i förutsättningarna för radiotillståndets villkor (8 §) samt i förutsättningarna för återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering (12 §). Förslaget skall därför bedömas i förhållande till de bestämmelser som tryggar yttrandefriheten i 12 § 1 mom. grundlagen.

Det föreslås att 8 § 3 mom. bli ändrat så att det i bestämmelsen införs säkring av kommunikationsmarknadens effektivitet som en ny förutsättning för att ändra radiotillståndets tillståndsvillkor. Samtidigt införs, för tydlighetens skull, ett omnämnande om betydelsen av tillståndsinnehavarens samtycke till att tillståndsvillkoren ändras. Också efter den föreslagna ändringen kan tillståndsvillkoren ändras bara om det anses vara nödvändigt för att uppnå det i förutsättningen uppnådda målet. När ändringen trätt i kraft skall bestämmelsen vara likadan som 11 § kommunikationsmarknadslagen som stiftats med grundlagsutskottets medverkan och i vilken det föreskrivs om ändring av koncessionen för mobilnät och digitalt televisionsnät. Det föreslås att 12 § 1 mom. 1 punkten ändras så att en föreskrift som meddelats med stöd av radiolagen införs, parallellt med radiotillståndets tillståndsvillkor, som en norm där ett brott mot denna kan leda till återkallande av radiotillståndet. Enligt förslaget är förutsättningarna för det nämnda brottets art alternativa. Den föreslagna ändringen är till dessa delar av liten betydelse. Därmed står den föreslagna regleringen inte i strid med 12 § grundlagen.

4.4. Behörighet att meddela föreskrifter

I propositionen föreslås att 21 § radiolagen ändras så att nätverksutrustningen införs i tillämpningsområdet. I paragrafen finns en bestämmelse enligt vilken Kommunikationsverket meddelar noggrannare föreskrifter om det förfarande som följs vid säkring av utrustningens överensstämmelse med kraven. Som en följd av lagändringen utvidgas behörigheten att meddela föreskrifter utöver radioanläggningar och teleterminalutrustning också till nätverksutrustning. Enligt 80 § 2 mom. grundlagen kan andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl därtill och regleringens betydelse i sak inte kräver att det sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande skall vara exakt avgränsat. Dessutom följer det av grundlagen att de frå-

gor som bemyndigandet täcker noggrant skall definieras i lagen (GrU 34/2000 rd). Bemyndigandena att utfärda normer har föreskrivits så väl avgränsat och exakt som möjligt. Regleringen är nödvändig på grund av dess tekniska karaktär och den särskilda expertis som krävs för regleringen. Därför står regleringen inte i strid med 80 § 2 mom. grundlagen.

Utifrån de ovan nämnda grunder kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Det är trots allt önskvärt att utlåtande om propositionen begärs av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av radiolagen**

I enlighet med riksdagens beslut:

upphävs i radiolagen av den 16 november 2001 (1015/2001) 15 § 5 mom., varvid nuvarande 6 mom. blir 5 mom. och 24 § 1 mom. 3 punkten, varvid nuvarande 4 och 5 punkten blir 3 resp. 4 punkten,

ändras lagens rubrik, 1 § 3 punkten, 2 § 1 mom., 4 § 3a punkten, rubriken för 5 §, 6 § 2 och 4 mom., 8 § 3 mom., 12 § 1 punkten, 15 § 3 mom., 18 §, rubriken för 3 kap., 19 § 3 och 4 mom., 20 § 1 mom., 21 §, 22 § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, rubriken för och 2 och 3 mom. i 32 §, 34 § 1 och 3 mom., 37 § 1 och 3 mom., 39 § 1 mom. 3 punkten, rubriken för 42 § och 42 §, av dessa lagrum 1 § 3 punkten, 2 § 1 mom., 4 § 3a punkten, rubriken för 5 §, 6 § 2 mom., 8 § 3 mom., rubriken för 3 kap., 19 § 3 och 4 mom., 20 § 1 mom., 21 §, 22 § 1 mom., 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, rubriken för och 2 och 3 mom. i 32 § och 39 § 1 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 399/2003, samt

fogas till 7 § sådan denna lyder i lag 399/2003 ett nytt 6 mom., till lagen nya 21 a–d §, 31 § ett nytt 4 mom. och till 37 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 resp. 5 mom. som följer:

Lag**om radiofrekvenser och teleutrustningar**

1 kap	radiofrekvenser och anvisning av dem för olika ändamål.
Allmänna bestämmelser	-----
1 §	4 §
<i>Lagens syfte</i>	<i>Definitioner</i>
Syftet med denna lag är att	I denna lag avses med
-----	-----
3) skapa betingelser för en så fri rörlighet för teleutrustningar som möjligt,	3 a) <i>teleterminalutrustning</i> utrustning som för sändning, behandling eller mottagande av information är avsedd att via ledning, per radio, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt vara antingen direkt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät eller att direkt eller indirekt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät fungera med det allmänna kommunikationsnätet,
-----	3 b) <i>nätverksutrustning</i> utrustning som är avsedd att användas för överföring eller styrning av meddelanden i kommunikationsnät,
2 §	
<i>Tillämpningsområde</i>	
I denna lag föreskrivs om utsläppande på marknaden och saluföring av teleutrustningar, innehav och användning av radioanläggningar samt planering av användningen av	

3 c) *teleutrustning* radioanläggning, teleterminalutrustning och nätverksutrustning,

5 §

Ansvariga i stället för tillverkare av teleutrustning

2 kap

Frekvensförvaltning

6 §

Användning av radiofrekvenser

Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen (393/2003) samt koncessionsberoende television- och radioverksamhet enligt 7 § lagen om television- och radioverksamhet (744/1998).

I enskilda fall kan Kommunikationsverket av tekniska skäl avvika från en fastställd användningsplan enligt 2 mom., om det är nödvändigt för att hindra eller avlägsna störningar av radiokommunikationen. Kommunikationsverket kan av grundad anledning för ett radiofrekvensområde i användningsplanen tillåta också annan radiokommunikation än sådan som är dess användningsändamål, om sådan radiokommunikation inte begränsar frekvensområdets användning för dess primära användningsändamål och inte leder till störningar i den radiokommunikation som är primär.

7 §

Radiotillstånd

En företrädare för en främmande stat behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare vid stats- eller arbetsbesök, om Kommunikationsverket in-

formerats om innehavet och användningen av radiosändaren och om Kommunikationsverket har fått de uppgifter som verket begärt om radiosändarens konstruktion.

8 §

Tillståndsvillkor

Under radiotillståndets giltighetstid kan Kommunikationsverket ändra tillståndsvillkoren utan tillståndsinnehavarens samtycke, om det är nödvändigt då planerna för radiofrekvenser ändras eller på grundval av frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller för att säkerställa kommunikationsmarknadens effektivitet, eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen.

12 §

Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering

Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

1) innehavaren trots åtgärder enligt 36 § gör sig skyldig till allvarliga eller upprepade brott mot föreskrifter som getts med stöd av denna lag eller mot ett tillståndsvillkor som är väsentligt med avseende på störningsfri radiokommunikation eller gör sig skyldig till ett väsentligt brott mot betalningsskyldigheten i anslutning till radiotillståndet eller radiofrekvensreserveringen,

15 §

Påvisande av behörighet

För erhållande av behörighetsbevis skall behörighetsexamen avläggas. Vid examen skall den som deltar i examen visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och anläggningarna inom det ifrågavarande slaget av radiokommunikation och har nödvändiga språkkunskaper. Kommunikations-

verket beslutar om examensfordringarna och examensförrättarna.

18 §

Återkallande av behörighets- och kompetensbevis

Kommunikationsverket kan återkalla ett behörighets- eller kompetensbevis, om den som innehar beviset med en radiosändare sänder ett i 34 kap. 10 § strafflagen avsett falskt alarm, med en radiosändare stör radiokommunikationen på ett sätt som är straffbart enligt 38 kap. 5, 6 eller 7 § strafflagen eller upprepat bryter mot bestämmelserna om radiokommunikation eller upprepat av oakt-samhet orsakar skadliga störningar av radiokommunikationen.

3 kap

Utsläppande på marknaden av teleutrustningar

19 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlåtas endast sådan teleterminalutrustning eller nätverksutrustning som uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt regleras och föreskrivs med stöd av den och som är försedd med nödvändiga märkningar och en försäkran om överensstämmelse. Teleterminalutrustningen skall dessutom vara försedd med en märkning om användningsändamålet.

Också andra teleutrustningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än de som nämns i 1–3 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att anläggningen eller utrustningen inte kan släppas ut på marknaden förrän det har säkerställts att den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

20 §

Väsentliga krav

En teleutrustning skall uppfylla följande väsentliga krav:

- 1) krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet, inbegripet elsäkerhetskraven så som särskilt bestämts om dem, utan tillämpning av spänningsgränserna för radioanläggning och teleterminalutrustning,
- 2) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet, så som Kommunikationsverket bestämmer,
- 3) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och omloppsbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

21 §

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Att en teleutrustning överensstämmer med kraven skall påvisas genom

- 1) intern produktionskontroll,
- 2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning,
- 3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning och utlåtande av ett bedömningsorgan,
 - 3 a) intern produktionskontroll som innehåller ett utlåtande av ett bedömningsorgan,
 - 3 b) produktionskontroll som innehåller i 14 § elsäkerhetslagen (410/1996) avsett intyg eller beskrivning av ett besiktningsorgan, eller genom
 - 4) fullständig kvalitetssäkring

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. skall tillverkaren av en teleutrustning säkerställa att anläggningen eller utrustningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att anläggningen eller utrustningen uppfyller dessa krav (försäkran om överensstämmelse). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten skall anläggningen eller utrustningen dessutom genomgå särskild provning. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 och 3 a-punkten skall

därtill ett bedömningsorgan föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provningen och på det tekniska dokumentet om anläggningen eller utrustningen.

Ett negativt utlåtande om dokumentationen av anläggningens eller utrustningstekniska konstruktion hindrar inte tillverkaren, i annat fall än det i 1 mom. 3 b-punkten avsedda bedömningsförfarandet, att släppa ut anläggningen eller utrustningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 4 punkten skall tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen skall tillverkaren ge bedömningsorganet nödvändiga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaler. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokumenterna i anslutning till förfarandena för säkerställande av överensstämmelse hos teleutrustning skall upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren skall hålla nämnda dokument tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista teleutrustningen tillverkades.

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse hos teleutrustningen och de dokument som skall upprättas i samband med det.

21 a §

Säkerställande av överensstämmelse hos radiosändare

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten, skall radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten eller har tillämpat dem bara delvis, skall radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser radiosändarens elektromagnetiska kompatibilitet kan påvisas också genom bedömningsförfarandet enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

21 b §

Säkerställande av överensstämmelse för radiomottagare

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioanläggning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 21 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser radiomottagarens elektromagnetiska kompatibilitet kan också påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten. Överensstämmelse för radiomottagare som avser mottagande av enbart televisions- eller radioprogram skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1 eller 3 b punkten.

21 c §

Säkerställande av överensstämmelse för teleterminalutrustning

Att teleterminalutrustning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1, 3 a eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser teleterminalutrustningens elektromagnetiska kompatibilitet kan också påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

21 d §

Säkerställande av överensstämmelse för nätverksutrustning

Att nätverksutrustning, vars tillverkare har tillämpat nationella standarder motsvarande i Europeiska gemenskapernas officiella tid-

ning offentliggjorda harmoniserade standarder om elektromagnetisk kompatibilitet eller sådana standarder, för vilkas tillämpningsområde det inte finns harmoniserade standarder, stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1 punkten.

Att nätverksutrustning, vars tillverkare inte har tillämpat i 1 mom. avsedda standarder eller bara delvis tillämpat dem skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

22 §

Märkning och information

Tillverkaren av en teleutrustning skall förse en i enlighet med 21 § säkerställd utrustning med en märkning så som Kommunikationsverket bestämmer.

23 §

Anmälan om utsläppande på marknaden

Om en enligt 21 a § säkerställd radiosändare fungerar på frekvenser som i föreskrifter av Kommunikationsverket anvisas för andra användningsändamål, skall tillverkaren till Kommunikationsverket anmäla planerna på att släppa ut radiosändaren på marknaden.

24 §

Krav som gäller särskilda radioanläggningar och teleterminalutrustningar

Vad som bestäms i 20–22 § gäller inte

- 1) radioanläggningar som är avsedda endast för amatörradiokommunikation och som inte finns att tillgå i handeln,
- 2) radioanläggningar som betraktas som utrustning ombord på fartyg när överensstämelsen säkerställs,
- 3) radioanläggningar som används i radiokommunikation för luftfart,
- 4) radioanläggningar och teleterminalutrustning som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet el-

ler uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

4 kap

Styrning och övervakning

27 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 7 § 1 mom. och 15 § 1 mom. iakttas. Sjöfartsverket övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. iakttas. Tullmyndigheterna övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att gällande lagstiftning och andra bestämmelser om import av teleutrustning iakttas.

28 §

Uppgifter som skall lämnas till Kommunikationsverket

Den som håller teleutrustning till salu skall på begäran förse Kommunikationsverkets kontrollörer med information om den tekniska konstruktionen hos radioanläggningarna eller teleterminalutrustningen, säkerställandet av överensstämelsen och överlåtelse.

Den som innehar eller äger en teleutrustning är skyldig att ge Kommunikationsverket uppgifter om konstruktionen, användningen och placeringen av dessa och uppgifter som behövs vid indrivningen av avgifter.

29 §

Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna

Utän hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av tullmyndigheterna erhålla uppgifter om namnet på den som importerar en teleutrustning samt om antalet anläggningar eller utrustningar som importerats och om tidpunkten för importen.

31 §

Kontroll

 Vad som ovan i 3 mom. föreskrivs om Kommunikationsverkets kontrollör gäller också gränsbevakningsväsendets företrädare.

32 §

Undersökning av teleutrustning

 Om den teleutrustning som har tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och anläggningens eller utrustningens värde har sjunkit på grund av undersökningen, skall till ägaren på yrkande betalas en ersättning för anläggningen eller utrustningen som motsvarar det gängse priset.

Om en teleutrustning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket förplikta tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och dra bort utrustningen från marknaden.

34 §

Förhindrande av störningar

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av en teleutrustning samt en i 14 § avsedd särskild elutrustning, om utrustningen har orsakat skadliga störningar eller om det på sannolika grunder kan antas att den orsakar skadliga störningar.

 Kommunikationsverket har rätt att kontrollera och ta till undersökning en radioanläggning som på sannolika grunder misstänks strida mot bestämmelser eller föreskrifter i denna lag eller givna med stöd av dem. Om en radioanläggning eller dess användning konstateras på ett väsentligt sätt strida mot denna lag eller bestämmelser och föreskrifter meddelade med stöd av den eller kan åsamka

en störning som medför skada kan Kommunikationsverket tillfälligt göra radioanläggningen funktionsoduglig om det inte medför orimlig olägenhet eller skada för innehavaren av radioanläggningen med tanke på omständigheterna. På tagande av radioanläggning till undersökning tillämpas i övriga delar bestämmelserna i 32 §.

5 kap

Särskilda bestämmelser

37 §

Radiokommunikationens konfidentiella natur

Radiokommunikation är konfidentiell, och får mottagas endast av den person som kommunikationen är avsedd för

 Vad som ovan föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller inte

- 1) originalutsändningar av televisions- och ljudradioprogram,
- 2) nödanrop,
- 3) radiokommunikation på allmän anropskanal,
- 4) radioamatörkommunikation,
- 5) kortvågsradiokommunikation på frekvensområdet 27 megahertz,
och inte annan sådan radiokommunikation som är avsedd att mottas allmänt.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. hindrar inte att uppgifter om en konfidentiell radiosändnings existens och dess identifieringsuppgifter lämnas till Kommunikationsverket, om det är nödvändigt för att identifiera och lokalisera störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningar eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal. Uppgifter om innehållet i en konfidentiell radiosändning får lämnas bara om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal.

39 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen

3) bryter mot bestämmelserna om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller ställande till påseende av en teleutrustning eller mot ett förbud som utfärdats då en teleutrustning tagits för undersökning, eller

skall för brott mot radiolagen dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

42 §

God förvaltning och rättsskydd

Ett bedömningsorgans förrättare och förrättare av den i 15 § 3 mom. avsedda behörighetsexamen skall vid utförande av i denna lag avsedda uppgifter följa vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

Rättelse i ett beslut av ett bedömningsorgan om kvalitetssäkringssystemet för en radioanläggning samt beslut om förkastande av en behörighetsexamen kan sökas hos Kommunikationsverket. Yrkande på rättelse skall framställas inom 30 dagar från delgivningen av beslutet. Ändring i ett beslut som meddelats med anledning av ett yrkande på rättelse får sökas på det sätt som föreskrivs i 40 §.

Denna lag träder i kraft den 20.

Helsingfors den 30 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Lag**om ändring av radiolagen**

I enlighet med riksdagens beslut:

upphävs i radiolagen av den 16 november 2001 (1015/2001) 15 § 5 mom., varvid nuvarande 6 mom. blir 5 mom. och 24 § 1 mom. 3 punkten, varvid nuvarande 4 och 5 punkten blir 3 resp. 4 punkten,

ändras lagens rubrik, 1 § 3 punkten, 2 § 1 mom., 4 § 3a punkten, rubriken för 5 §, 6 § 2 och 4 mom., 8 § 3 mom., 12 § 1 punkten, 15 § 3 mom., 18 §, rubriken för 3 kap., 19 § 3 och 4 mom., 20 § 1 mom., 21 §, 22 § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, rubriken för och 2 och 3 mom. i 32 §, 34 § 1 och 3 mom., 37 § 1 och 3 mom., 39 § 1 mom. 3 punkten, rubriken för 42 § och 42 §, av dessa lagrum 1 § 3 punkten, 2 § 1 mom., 4 § 3a punkten, rubriken för 5 §, 6 § 2 mom., 8 § 3 mom., rubriken för 3 kap., 19 § 3 och 4 mom., 20 § 1 mom., 21 §, 22 § 1 mom., 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, rubriken för och 2 och 3 mom. i 32 § och 39 § 1 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 399/2003, samt *fogas* till 7 § sådan denna lyder i lag 399/2003 ett nytt 6 mom., till lagen nya 21 a–d §, 31 § ett nytt 4 mom. och till 37 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 resp. 5 mom. som följer:

*Gällande lydelse***Radiolag**

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

3) skapa betingelser för en så fri rörlighet för *radioanläggningar och teleterminalutrustning* som möjligt, (23.5.2003/399)

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om utsläppande på marknaden och saluföring av *radioanläggningar och teleterminalutrustning*, innehav

*Föreslagen lydelse***Lag**

om radiofrekvenser och teleutrustningar

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

3) skapa betingelser för en så fri rörlighet för *teleutrustningar* som möjligt,

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om utsläppande på marknaden och saluföring av *teleutrustningar*, innehav och användning av radioan-

Gällande lydelse

och användning av radioanläggningar samt planering av användningen av radiofrekvenser och anvisning av dem för olika ändamål. (23.5.2003/399)

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

3 a) *teleterminalutrustning* utrustning som för sändning, bearbetning eller mottagande av information är avsedd att via ledning, per radio, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt vara antingen direkt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät eller att direkt eller indirekt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät fungera med det allmänna kommunikationsnätet, (23.5.2003/399)

5 §

Ansvariga i stället för *radioanläggningens och teleterminalutrustningens tillverkare*

2 kap

Frekvensförvaltning

6 §

Användning av radiofrekvenser

Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen (393/ 2003) samt koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet enligt 7 §

Föreslagen lydelse

läggningar samt planering av användningen av radiofrekvenser och anvisning av dem för olika ändamål.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

3 a) *teleterminalutrustning* utrustning som för sändning, behandling eller mottagande av information är avsedd att via ledning, per radio, optiskt eller på något annat elektromagnetiskt sätt vara antingen direkt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät eller att direkt eller indirekt kopplad till en anslutning i allmänt kommunikationsnät fungera med det allmänna kommunikationsnätet,

3 b) *nätverksutrustning* utrustning som är avsedd att användas för överföring eller styrning av meddelanden i kommunikationsnät,

3 c) *teleutrustning* radioanläggning, teleterminalutrustning och nätverksutrustning,

5 §

Ansvariga i stället för tillverkare av *teleutrustning*

2 kap

Frekvensförvaltning

6 §

Användning av radiofrekvenser

Statsrådet fastställer en plan för användning av de frekvensområden som anvisas för koncessionsberoende televerksamhet enligt 4 § kommunikationsmarknadslagen (393/ 2003) samt koncessionsberoende televisions- och radioverksamhet enligt 7 §

lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998). *Kommunikationsverket bestämmer om fördelningen till användare av de frekvensområden som anvisas för andra användningsändamål.*

I enskilda fall kan Kommunikationsverket av tekniska skäl avvika från en fastställd användningsplan enligt 2 mom., om det är nödvändigt för att hindra eller avlägsna störningar av radiokommunikationen.

8 §

Tillståndsvillkor

Under radiotillståndets giltighetstid kan Kommunikationsverket ändra tillståndsvillkoren, om det är nödvändigt då planerna för radiofrekvenser ändras eller på grundval av frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen.

lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998).

I enskilda fall kan Kommunikationsverket av tekniska skäl avvika från en fastställd användningsplan enligt 2 mom., om det är nödvändigt för att hindra eller avlägsna störningar av radiokommunikationen. *Kommunikationsverket kan av grundad anledning för ett radiofrekvensområde i användningsplanen tillåta också annan radiokommunikation än sådan som är dess användningsändamål, om sådan radiokommunikation inte begränsar frekvensområdets användning för dess primära användningsändamål och inte leder till störningar i den radiokommunikation som är primär.*

7 §

Radiotillstånd

En företrädare för en främmande stat behöver inte radiotillstånd för innehav och användning av en radiosändare vid stats- eller arbetsbesök, om Kommunikationsverket informerats om innehavet och användningen av radiosändaren och om Kommunikationsverket har fått de uppgifter som verkets begärt om radiosändarens konstruktion.

8 §

Tillståndsvillkor

Under radiotillståndets giltighetstid kan Kommunikationsverket ändra tillståndsvillkoren *utan tillståndsinnehavarens samtycke*, om det är nödvändigt då planerna för radiofrekvenser ändras eller på grundval av frekvensföreskrifter eller förpliktelser i internationella fördrag *eller för att säkerställa kommunikationsmarknadens effektivitet, eller om det är motiverat för att förebygga eller avhjälpa störningar av radiokommunikationen.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

12 §

*Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering**Återkallande av radiotillstånd och radiofrekvensreservering*

Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

1) innehavaren trots åtgärder enligt 36 § gör sig skyldig till allvarliga och upprepade brott mot ett *tillståndsvillkor* som är väsentligt med avseende på störningsfri radiokommunikation eller gör sig skyldig till ett väsentligt brott mot betalningsskyldigheten i anslutning till radiotillståndet eller radiofrekvensreserveringen,

Kommunikationsverket får helt eller delvis återkalla radiotillstånd eller radiofrekvensreserveringar, om

1) innehavaren trots åtgärder enligt 36 § gör sig skyldig till allvarliga *eller* upprepade brott *mot föreskrifter som getts med stöd av denna lag eller mot ett tillståndsvillkor* som är väsentligt med avseende på störningsfri radiokommunikation eller gör sig skyldig till ett väsentligt brott mot betalningsskyldigheten i anslutning till radiotillståndet eller radiofrekvensreserveringen,

15 §

15 §

*Påvisande av behörighet**Påvisande av behörighet*

För erhållande av behörighetsbevis skall behörighetsexamen avläggas. Vid examen skall den som deltar i examen visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och anläggningarna inom det ifrågavarande slaget av radiokommunikation och har nödvändiga språkkunskaper. Kommunikationsverket beslutar om examensfordringarna och examensförrättarna. *Examensförrättarna skall stå i tjänste- eller anställningsförhållande till Kommunikationsverket.*

För erhållande av behörighetsbevis skall behörighetsexamen avläggas. Vid examen skall den som deltar i examen visa att han eller hon känner till reglerna, anvisningarna och anläggningarna inom det ifrågavarande slaget av radiokommunikation och har nödvändiga språkkunskaper. Kommunikationsverket beslutar om examensfordringarna och examensförrättarna.

Den som underkänts i examen kan yrka på rättelse av bedömningen av examensprestationen hos Kommunikationsverket. I ett beslut med anledning av ett yrkande på rättelse får ändring sökas så som föreskrivs i 40 §.

18 §

18 §

*Återkallande av behörighets- och kompetensbevis**Återkallande av behörighets- och kompetensbevis*

Kommunikationsverket kan återkalla ett behörighets- eller kompetensbevis, om den som innehar beviset sänder ett i 34 kap. 10 § strafflagen avsett falskt alarm med en ra-

Kommunikationsverket kan återkalla ett behörighets- eller kompetensbevis, om den som innehar beviset med en radiosändare sänder ett i 34 kap. 10 § strafflagen avsett

diosändare, med en radiosändare stör radiokommunikationen på ett sätt som är straffbart enligt 38 kap. 6 § 2 punkten eller 7 § strafflagen eller upprepat bryter mot bestämmelserna om radiokommunikation eller upprepat av oaktsamhet orsakar skadliga störningar av radiokommunikationen.

3 kap

Utsläppande på marknaden av radioanläggningar och teleterminalutrustningar

19 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlätas endast sådan teleterminalutrustning som uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt föreskrivs med stöd av den och som är försedd med nödvändiga märkningar och åtföljd av en upplysning om användningsändamålet och av en försäkran om överensstämmelse.

Också andra radioanläggningar eller teleterminalutrustningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än de som nämns i 1–3 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att anläggningen eller utrustningen inte kan släppas ut på marknaden förrän det har säkerställts att den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

20 §

Väsentliga krav

En radioanläggning och teleterminalutrustning skall uppfylla följande väsentliga krav:

1) krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet, inbegripet elsäkerhetskraven så som särskilt bestäms om dem, utan tillämpning av spänningsgränserna,

falskt alarm, med en radiosändare stör radiokommunikationen på ett sätt som är straffbart enligt 38 kap. 5, 6 eller 7 § strafflagen eller upprepat bryter mot bestämmelserna om radiokommunikation eller upprepat av oaktsamhet orsakar skadliga störningar av radiokommunikationen.

3 kap

Utsläppande på marknaden av teleutrustningar

19 §

Import, försäljning, saluföring, demonstration och användning

Till Finland får importeras i försäljnings- eller överlåtelsesyfte eller i Finland hållas till salu, säljas eller överlätas endast sådan teleterminalutrustning eller nätverksutrustning som uppfyller de väsentliga krav som anges i denna lag samt regleras och föreskrivs med stöd av den och som är försedd med nödvändiga märkningar och en försäkran om överensstämmelse. Teleterminalutrustningen skall dessutom vara försedd med en märkning om användningsändamålet.

Också andra teleutrustningar avsedda att släppas ut på marknaden i Finland än de som nämns i 1–3 mom. får ställas till påseende, om det genom en tydlig märkning klart anges att anläggningen eller utrustningen inte kan släppas ut på marknaden förrän det har säkerställts att den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

20 §

Väsentliga krav

En teleutrustning skall uppfylla följande väsentliga krav:

1) krav som gäller skydd av människors hälsa och säkerhet, inbegripet elsäkerhetskraven så som särskilt bestämts om dem, utan tillämpning av spänningsgränserna för

Gällande lydelse

- 2) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet, så som Kommunikationsverket bestämmer,
- 3) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och omloppsbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

21 §

Säkerställande av överensstämmelse

Att en radioanläggning och teleterminalutrustning överensstämmer med kraven skall påvisas genom

- 1) intern produktionskontroll,
- 2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning,
- 3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning och utlåtande av ett bedömningsorgan som avses i 41 §,
 - 3 a) intern produktionskontroll som innehåller ett utlåtande av ett bedömningsorgan som avses i 41 §, eller genom

- 4) fullständig kvalitetssäkring.

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten eller har tillämpat dem bara delvis, skall radiosändarens överensstämmelse påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten.

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioanläggning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten.

Föreslagen lydelse

radioanläggning och teleterminalutrustning,

- 2) skyddskraven i fråga om elektromagnetisk kompatibilitet, så som Kommunikationsverket bestämmer,
- 3) kravet på effektiv användning av radiofrekvenser och omloppsbaneresurser i syfte att undvika skadliga störningar.

21 §

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Att en teleutrustning överensstämmer med kraven skall påvisas genom

- 1) intern produktionskontroll,
- 2) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning,
- 3) intern produktionskontroll som omfattar särskild provning av radioanläggningar och teleterminalutrustning och utlåtande av ett bedömningsorgan,
 - 3 a) intern produktionskontroll som innehåller ett utlåtande av ett bedömningsorgan,
 - 3 b) produktionskontroll som innehåller i 14 § elsäkerhetslagen (410/1996) avsett intyg eller beskrivning av ett besiktningsorgan, eller genom
- 4) fullständig kvalitetssäkring

Att teleterminalutrustning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 1 mom. 1, 3 a eller 4 punkten.

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. skall tillverkaren av en radioanläggning eller teleterminalutrustning säkerställa att anläggningen eller utrustningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att anläggningen eller utrustningen uppfyller dessa krav (försäkran om överensstämmelse). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten skall anläggningen eller utrustningen dessutom genomgå särskild provning. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 och 3 a-punkten skall därtill ett bedömningsorgan som avses i 41 § föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provningen och på det tekniska dokumentet om anläggningen eller utrustningen.

Ett negativt utlåtande om dokumentationen om anläggningens eller utrustningens tekniska konstruktion hindrar inte tillverkaren att släppa ut anläggningen eller utrustningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 4 punkten skall tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen skall tillverkaren ge bedömningsorganet nödvändiga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaliteter. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokumenterna i anslutning till förfarandena för säkerställande av överensstämmelse skall upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren skall hålla nämnda dokument tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista radioanläggningen eller teleterminalutrustningen tillverkades.

Vid varje förfarande som avses i 1 mom. skall tillverkaren av en teleutrustning säkerställa att anläggningen eller utrustningen uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 § samt upprätta ett dokument där det försäkras att anläggningen eller utrustningen uppfyller dessa krav (försäkran om överensstämmelse). Vid förfarandet enligt 1 mom. 2 punkten skall anläggningen eller utrustningen dessutom genomgå särskild provning. Vid förfarandet enligt 1 mom. 3 och 3 a-punkten skall därtill ett bedömningsorgan föreläggas dokumentation om den tekniska konstruktionen som bygger på resultaten från provningen och på det tekniska dokumentet om anläggningen eller utrustningen.

Ett negativt utlåtande om dokumentationen av anläggningens eller utrustningens tekniska konstruktion hindrar inte tillverkaren, i annat fall än det i 1 mom. 3 b-punkten avsedda bedömningsförfarandet, att släppa ut anläggningen eller utrustningen på marknaden, om den uppfyller de väsentliga kraven enligt 20 §.

Vid förfarandet enligt 1 mom. 4 punkten skall tillverkaren vid planering, tillverkning och kontroll av produkter tillämpa ett kvalitetssystem som är godkänt av ett bedömningsorgan. För övervakningen skall tillverkaren ge bedömningsorganet nödvändiga uppgifter och tillåta kontroll av sina produktions-, kontroll-, provnings- och lagerlokaliteter. Om kvalitetssystemet inte längre uppfyller de krav som ställs på det med stöd av denna lag, kan bedömningsorganet återta sitt godkännande.

Dokumenterna i anslutning till förfarandena för säkerställande av överensstämmelse hos teleutrustning skall upprättas på finska eller svenska eller på ett språk som godkänts av bedömningsorganet eller Kommunikationsverket. Tillverkaren skall hålla nämnda dokument tillgängliga för de nationella myndigheterna i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i minst tio år efter det att den sista teleutrustningen tillverkades.

Gällande lydelse

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse och de dokument som skall upprättas i samband med det.

Föreslagen lydelse

Kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för säkerställande av överensstämmelse *hos teleutrustningen* och de dokument som skall upprättas i samband med det.

21 a §

Säkerställande av överensstämmelse hos radiosändare

Om tillverkaren av en radiosändare har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten, skall radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 2, 3 eller 4 punkten.

Om tillverkaren av en radiosändare inte har tillämpat de harmoniserade standarder som avses i 4 § 8 punkten eller har tillämpat dem bara delvis, skall radiosändarens överensstämmelse med kraven påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser radiosändarens elektromagnetiska kompatibilitet kan påvisas också genom bedömningsförfarandet enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

21 b §

Säkerställande av överensstämmelse för radiomottagare

Att en radiomottagare och mottagarenheterna i en radioanläggning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarandet enligt 21 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser radiomottagarens elektromagnetiska kompatibilitet kan också påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten. Överensstämmelse för radiomottagare som avser mottagande av enbart televisions- eller radioprogram skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1 eller 3 b punkten.

21 c §

*Säkerställande av överensstämmelse för te-
leterminalutrustning*

Att teleterminalutrustning stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1, 3 a eller 4 punkten. Överensstämmelse som avser teleterminalutrustningens elektromagnetiska kompatibilitet kan också påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

21 d §

*Säkerställande av överensstämmelse för
nätverksutrustning*

Att nätverksutrustning, vars tillverkare har tillämpat nationella standarder motsvarande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning offentliggjorda harmoniserade standarder om elektromagnetisk kompatibilitet eller sådana standarder, för vilkas tillämpningsområde det inte finns harmoniserade standarder, stämmer överens med kraven skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 1 punkten.

Att nätverksutrustning, vars tillverkare inte har tillämpat i 1 mom. avsedda standarder eller bara delvis tillämpat dem skall påvisas genom bedömningsförfarande enligt 21 § 1 mom. 3 b punkten.

22 §

Märkning och information

Tillverkaren av en radioanläggning eller teleterminalutrustning skall förse en i enlighet med 21 § säkerställd anläggning eller utrustning med en märkning så som Kommunikationsverket bestämmer.

22 §

Märkning och information

Tillverkaren av en teleutrustning skall förse en i enlighet med 21 § säkerställd utrustning med en märkning så som Kommunikationsverket bestämmer.

23 §

Anmälan om utsläppande på marknaden

Om en enligt 21 § säkerställd radiosändare fungerar på frekvenser som i föreskrifter

23 §

Anmälan om utsläppande på marknaden

Om en enligt 21 a § säkerställd radiosändare fungerar på frekvenser som i föreskrif-

Gällande lydelse

av Kommunikationsverket anvisas för andra användningsändamål, skall tillverkaren till Kommunikationsverket anmäla planerna på att släppa ut radiosändaren på marknaden

24 §

Krav som gäller särskilda radioanläggningar och teleterminalutrustningar

Vad som bestäms i 20–22 § gäller inte

- 1) radioanläggningar som är avsedda endast för amatörradiokommunikation och som inte finns att tillgå i handeln,
- 2) radioanläggningar som betraktas som utrustning ombord på fartyg när överensstämmelsen säkerställs,
- 3) radiomottagare för mottagning av televisions- eller radioprogram,
- 4) radioanläggningar som används i radiokommunikation för luftfart,
- 5) radioanläggningar och teleterminalutrustning som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet eller uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

4 kap

Styrning och övervakning

27 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. iakttas. Tullmyndigheterna övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att bestämmelserna om import av radioanläggningar och teleterminalutrustning iakttas.

Föreslagen lydelse

ter av Kommunikationsverket anvisas för andra användningsändamål, skall tillverkaren till Kommunikationsverket anmäla planerna på att släppa ut radiosändaren på marknaden.

24 §

Krav som gäller särskilda radioanläggningar och teleterminalutrustningar

Vad som bestäms i 20–22 § gäller inte

- 1) radioanläggningar som är avsedda endast för amatörradiokommunikation och som inte finns att tillgå i handeln,
- 2) radioanläggningar som betraktas som utrustning ombord på fartyg när överensstämmelsen säkerställs,
- 3) radioanläggningar som används i radiokommunikation för luftfart,
- 4) radioanläggningar och teleterminalutrustning som enbart används för säkerställande av allmän säkerhet, statens säkerhet eller uppdagande, utredning eller förundersökning av brott.

4 kap

Styrning och övervakning

27 §

Vissa andra myndigheters uppgifter

Polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 7 § 1 mom. och 15 § 1 mom. iakttas. Sjöfartsverket övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att 15 § 1 mom. och 16 § 1 mom. iakttas. Tullmyndigheterna övervakar vid sidan av Kommunikationsverket att gällande lagstiftning och andra bestämmelser om import av teleutrustning iakttas.

28 §

Uppgifter som skall lämnas till Kommunikationsverket

Den som håller *radioanläggningar* eller *teleterminalutrustning* till salu skall på begäran förse Kommunikationsverkets kontrollörer med information om den tekniska konstruktionen hos radioanläggningarna eller teleterminalutrustningen, säkerställandet av överensstämmelsen och överlåtelser.

Den som innehar eller äger *en radioanläggning* eller *teleterminalutrustning* är skyldig att ge Kommunikationsverket uppgifter om konstruktionen, användningen och placeringen av dessa och uppgifter som behövs vid indrivningen av avgifter.

29 §

Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av tullmyndigheterna erhålla uppgifter om namnet på den som importerar *en radioanläggning* eller *teleterminalutrustning* samt om antalet anläggningar eller utrustningar som importerats och om tidpunkten för importen

31 §

Kontroll

Den som innehar, använder eller äger en radioanläggning skall på begäran av kontrollören uppvisa det radiotillstånd han eller hon förfogar över.

28 §

Uppgifter som skall lämnas till Kommunikationsverket

Den som håller *teleutrustning* till salu skall på begäran förse Kommunikationsverkets kontrollörer med information om den tekniska konstruktionen hos radioanläggningarna eller teleterminalutrustningen, säkerställandet av överensstämmelsen och överlåtelser.

Den som innehar eller äger *en teleutrustning* är skyldig att ge Kommunikationsverket uppgifter om konstruktionen, användningen och placeringen av dessa och uppgifter som behövs vid indrivningen av avgifter

29 §

Erhållande av uppgifter av tullmyndigheterna

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har Kommunikationsverket rätt att av tullmyndigheterna erhålla uppgifter om namnet på den som importerar *en teleutrustning* samt om antalet anläggningar eller utrustningar som importerats och om tidpunkten för importen.

31 §

Kontroll

Den som innehar, använder eller äger en radioanläggning skall på begäran av kontrollören uppvisa det radiotillstånd han eller hon förfogar över.

Vad som ovan i 3 mom. föreskrivs om Kommunikationsverkets kontrollör gäller också gränsbevakningsväsendets företrädare.

32 §

Undersökning av radioanläggningar och teleterminalutrustning

Om den radioanläggning eller teleterminalutrustning som har tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den och anläggningens eller utrustningens värde har sjunkit på grund av undersökningen, skall till ägaren på yrkande betalas en ersättning för anläggningen eller utrustningen som motsvarar det gängse priset.

Om en radioanläggning eller teleterminalutrustning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket förplikta tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och dra bort anläggningarna eller utrustningen från marknaden.

34 §

Förhindrande av störningar

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av en radioanläggning, om anläggningen har orsakat skadliga störningar eller om det på sannolika grunder kan antas att den orsakar skadliga störningar.

Kommunikationsverket har rätt att kontrollera en radioanläggning, om det på sannolika grunder misstänks att den strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det konstateras att en radioanläggning eller användningen av den på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller att anläggningen kan orsaka skadliga störningar, kan Kommunikationsverket tillfälligt sätta radioanläggningen ur funktion, om detta kan ske utan att den som innehar radioanläggningen förorsakas oskälig olägenhet eller skada med hänsyn till omständigheterna

32 §

Undersökning av teleutrustning

Om den teleutrustning som har tagits för undersökning uppfyller kraven enligt denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och anläggningens eller utrustningens värde har sjunkit på grund av undersökningen, skall till ägaren på yrkande betalas en ersättning för anläggningen eller utrustningen som motsvarar det gängse priset.

Om en teleutrustning på ett väsentligt sätt strider mot denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Kommunikationsverket förplikta tillverkaren eller importören att ersätta undersökningskostnaderna och dra bort utrustningen från marknaden.

34 §

Förhindrande av störningar

Kommunikationsverket har rätt att förbjuda import, saluföring, försäljning, överlåtelse och användning av en teleutrustning samt en i 14 § avsedd särskild elutrustning, om utrustningen har orsakat skadliga störningar eller om det på sannolika grunder kan antas att den orsakar skadliga störningar.

Kommunikationsverket har rätt att kontrollera och ta till undersökning en radioanläggning som på sannolika grunder misstänks strida mot bestämmelser eller föreskrifter i denna lag eller givna med stöd av dem. Om en radioanläggning eller dess användning konstateras på ett väsentligt sätt strida mot denna lag eller bestämmelser och föreskrifter meddelade med stöd av den eller kan åsamka en störning som medför skada kan Kommunikationsverket tillfälligt göra radioanläggningen funktionsoduglig om det inte medför orimlig olägenhet eller skada för innehavaren av radioanläggningen med tanke på omständigheterna. På tagan-

de av radioanläggning till undersökning tillämpas i övriga delar bestämmelserna i 32 §.

5 kap

Särskilda bestämmelser

37 §

Radiokommunikationens konfidentiella natur

Radiokommunikation är konfidentiell, om den inte är avsedd för allmän mottagning.

Vad som föreskrivs i 2 mom. hindrar inte att uppgifter om en konfidentiell radiosändnings existens och dess identifieringsuppgifter lämnas till Kommunikationsverket, om det är nödvändigt för att identifiera och lokalisera störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningar eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal. Uppgifter om innehållet i en konfidentiell radiosändning får lämnas bara om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal.

39 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen

5 kap

Särskilda bestämmelser

37 §

Radiokommunikationens konfidentiella natur

Radiokommunikation är konfidentiell, och får mottagas endast av den person som kommunikationen är avsedd för

Vad som ovan föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller inte

- 1) originalutsändningar av televisions- och ljudradioprogram,
- 2) nödanrop,
- 3) radiokommunikation på allmän anropskanal,
- 4) radioamatörkommunikation,
- 5) kortvågsradiokommunikation på frekvensområdet 27 megahertz,

och inte annan sådan radiokommunikation som är avsedd att mottas allmänt.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. hindrar inte att uppgifter om en konfidentiell radiosändnings existens och dess identifieringsuppgifter lämnas till Kommunikationsverket, om det är nödvändigt för att identifiera och lokalisera störningar av radiokommunikationen, avhjälpa eller begränsa störningar eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal. Uppgifter om innehållet i en konfidentiell radiosändning får lämnas bara om det är nödvändigt för att identifiera, lokalisera, avhjälpa eller begränsa störningar av radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att få den som orsakat störningar ställd under åtal.

39 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen

Gällande lydelse

3) bryter mot bestämmelserna om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller ställande till påseende av *en radioanläggning eller teleterminalutrustning* eller mot ett förbud som utfärdats då en radioanläggning eller teleterminalutrustning tagits för undersökning, eller

 skall för brott mot radiolagen dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

42 §

God förvaltning och rättsskydd i bedömningsförfarandet

När bedömningsorganet fullgör sina i 41 § 1 mom. avsedda uppgifter skall det iakttas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966), lagen om översändande av handlingar (74/1954) och språklagen (148/1922).

Rättelse i ett beslut av ett bedömningsorgan om kvalitetssäkringssystemet för en radioanläggning kan sökas hos Kommunikationsverket. Yrkande på rättelse skall framställas inom 30 dagar från delgivningen av beslutet. Ändring i ett beslut som meddelats med anledning av ett yrkande på rättelse får sökas på det sätt som föreskrivs i 40 §.

Föreslagen lydelse

3) bryter mot bestämmelserna om import, försäljning, saluföring, överlåtelse eller ställande till påseende av *en teleutrustning* eller mot ett förbud som utfärdats då en teleutrustning tagits för undersökning, eller

 skall för brott mot radiolagen dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

42 §

God förvaltning och rättsskydd

Ett bedömningsorgans förrättare *och förrättare av den i 15 § 3 mom. avsedda behörighetsexamen* skall vid utförande av *i denna lag avsedda uppgifter* följa vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen (423/2003).

Rättelse i ett beslut av ett bedömningsorgan om kvalitetssäkringssystemet för en radioanläggning *samt beslut om förkastande av en behörighetsexamen* kan sökas hos Kommunikationsverket. Yrkande på rättelse skall framställas inom 30 dagar från delgivningen av beslutet. Ändring i ett beslut som meddelats med anledning av ett yrkande på rättelse får sökas på det sätt som föreskrivs i 40 §.

 Denna lag träder i kraft den 20.
